

தமிழ் மொழியில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தை உருவாக்கியவர்கள்!

நேற்றைய தொடர்ச்சி...

முரசொலி மாறனை எல்லோருக்கும் ஒரு அரசியல்
வாதியாகத்தான் தெரியும். பொதுத் தளத்தில் அவர் அப்ப
வாத்தான் அறியப்படிருக்கிறார். ஆனால், அவர் ஒரு சிறந்த
சிறுகதை எழுத்தாளர் என்பது பலரும் அறியாத ஒன்று.
வால்நடசத்திரம், 'செத்தும் பலகட்டுத்தவன்', 'காடடாறு',
காட்பூய்யுனை, 'கிஸ்பை வகை' என்பன அவருடைய 'காசி
தாட்டு' போன்ற கதைகள் முரசொலி மாறனை மிகச்
சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர் என்று நீரும்கின்றன.

‘வால்நட்சத்திரம்’ ஒரு எழுத்தாளனைப் பற்றிய கதை. லட்சிய நோக்கோடு எழுதுகிற எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறது, ஆபாச குப்பைகளை எழுதுகிறவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதுதான் ‘வால் நட்சத்திரம்’ கதை. செத்தும் காலாடுந்தான் ஒரு பிரமலையன் நடிக்கரைப் பற்றிய கதை. நடிக்கரின் நண்பர், நடிக்கர் இறந்த பிறகு அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை ரகசியங்களை எழுதி, வியாபாரப் பண்டமாக்கி பணம் சம்பாதிக்கிறார். இதற்கான வழிமுறையைச் சொன்னவர் சம்பந்தப்பட்ட நடிக்கர்தான். தமிழ்ச் சமூகம் சினிமா நடிக்கர்களின் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையின் மீது தீவை வைக்கும் கதை. ‘தாமரையின் உறவு’ பிறகு வேறொரு காதல் கதையாக இருந்தாலும், லட்சியம் பேசுகிறது.

தி.மு.க. எழுத்தாளர்களின் நோக்கமே 'லட்சிய' கதாபாத்திரங்களை உருவாக்கிக் காட்டுவதுதான். அவர்களுடைய லட்சியங்கள்தான். அவர்கள் எழுதிய கதைகளுக்கான இலக்கிய அழகு, மதிப்பு, பெருமை. சினிமாக்களையாரிப்பார்கள். நடிகர், நடிகைகளின் நிலை பற்றி முரட்சொல் மாறன் தெளிவாகவும் அழகாகவும் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் பெரிய தொழிற்சாலையாகச் செயல்படுகின்ற சினிமாத் துறை சார்ந்து எவ்வளவு கதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கும்? இத்துறை சார்ந்து விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் நிறைய எழுதப்பட வேண்டும் என்பதை முரட்சொல் மாறனின் கதைகள் நமக்கச் சொல்லித் தருகின்றன.

‘எச்சில் கணி’, ‘காதல் கதை’, ‘இன்னும் ஒன்று’, ‘ஞானப் பிறப்பு’ ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளை எழுதியவர் ப. புகழேந்தி. இவருடைய கதைகளில் ‘கடிதம்’, ‘அபரஞ்சி’, ‘உறவு’, ‘அரித்தம்’, ‘மகனும் மங்கையும்து’, ‘புயல் நிவாரண நன்கொடை’, ‘ஒரு காதல் கதை’ ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை. ‘அறியாமை ஒழிக’, ‘புகழ்நிறைவு வளர்க’, சாதிப் பிரிவினை ஒழிக’ என்ற முழக்கத்தோடுதான் மகனும் மங்கையும்து கதை ஆரம்பிக்கிறது. ‘வீதிக்கொரு சாமிபுயல்’, ‘சாமிக்கொரு பூசாரியும்து’, ‘வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறோம்’ என்று ஒரு இடத்திலும், ‘சாதி இல்லை என்று சொல்லும் யாராவது தாழ்த்தும்து’, ‘சாதி யாரிடம் பெண் கட்டியிருக்கிறார்களா?’ என்று ஒரு இடத்திலும் வருகிறது. இந்த வரிகள் ப. புகழேந்தியின் கதைகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இவருடைய கதைகள் நேரடியாகப் பேசும் இயல்பைக் கொண்டிருக்கின்றன. ‘புயல் நிவாரண நன்கொடை’ கதையில் சிறிய தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு, பெரிய தொகையைக் கொடுத்ததுபோல் பேப்பரில் எழுதிவைக்கும் நபரைப் பற்றி பேசுகிறது. ப. புகழேந்தியை ஒரு நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளர் என்று தயக்கமின்றி சொல்லலாம். பிறப்பின் மையரால், கடவுளின், மதத்தின், சாதியின் மையரால் வெளியிடப்பட ஆணைவந்திருக்க எதிராகவும் விலைமையாகவும் ஒலித்ததுதி.மு.க. எழுத்தாளர்களின் குரல். அதில் ப. புகழேந்தியின் குரலும் சேர்ந்திருக்கிறது.

திருச்சி ஸெவேந்திரனைப் பேச்சாளர், கட்டுரையாளர் என்றுதான் பலரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய சிறுகதைகளைப் படித்த பிறகுதான், அவர் மிகச்சிறந்த சிறுகதையாசிரியர் என்பது தெரிந்தது. 'அவனைத் தேடி', 'சீதா ரகசியம்', 'இராமனுக்கே சீதையென்று வாழ்ந்தாள்', 'கோடசேவுக்குக் காந்தியார் கோயில் கட்டுகிறார்', 'ஊருக்குள் ஒரு உலகம்' போன்ற கதைகள் செல்வேந்திரனின் எழுத்து வன்மைக்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. 'சீதா ரகசியம்', 'இராமனுக்கே சீதையென்று வாழ்ந்தாள்', இரண்டு கதைகளும் இராமாயணக் கதையைப் படிப்படியும் விதமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இராமாயணப் நடத்தை கேள்விக்கூட எழுதப்படக்கூடாது. இந்த இரண்டு கதைகளும் தர்க்கரீதியாக விவாதித்து, வாசகனுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்துகின்றன.

‘கோடசேவுக்குக் காந்தியார் கோயில் கட்டுகிறார்!’
கதை முற்றிலும் அரசியலை மையப்படுத்தியது. கோடசே
கொன்றிருக்காவிட்டால் காந்தியின் நிலை என்னவாகியி
ருக்கும்? பரிதாபம்தான். காங்கிரஸ்காரர்களைவிடவும்
காந்திக்கு நன்மை செய்தவர் கோடசேதான். காந்தி
பெயர் இருக்கும்வரை கோடசே பெயரும் இருக்கும்.
நல்ல முரண். சொர்க்கத்துக்குப் போன காந்தி, மீண்டும்
புழிபூத்து வந்தது. தான் உருவாகியது மதிப்பீடுகளை எப்படிச்
சொழிபூத்து கிடக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து மனம் நொந்து
நிலையைப் பற்றி செல்வேந்திரன் எழுதியிருக்கிறார்.

கதையில் வரும் ஒரு வரி மிகவும் முக்கியமானது. கோடசேவுக்குக் கோயிலைக் கட்ட ஒரு கட்சியே இருக்கு. அனே பா'ரன்னு எழுதப்பட்டதை, இப்போது நாம் நிஜத் தில் பார்க்கிறோம். அந்தக் கட்சி எது என்பது இந்தியர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். பா'ர மசூதி இடிப்பு சம்பவமும் இக்கதையில் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

சி.பி. சிற்றரசு. 'இரத்தத் தடாகம்', 'சேரன் நாட்டு அதி

பதி: 'தங்க விலங்கு'. 'போர்வாள்' போன்ற பல நாடகங்
களையும் 'பூப்படு மகனே', 'கடாபுரம்' போன்ற தொடர்
களையும் எழுதியவர். 'சோகக்கூழல்' இவருடைய
சிறுகதைத் தொகுப்பு. 'சோகக்கூழல்', கதை சமூகத்தின்
வறுமையும் பிணியும் சமூக ஒதுக்குதலும் ஏற்படுவ
தற்கு, நம்முடைய சமூகக் கட்டமைப்பதான காரணம்
என்று சொல்கிறது. சமூகக் கட்டமைப்பை மாற்ற வேண்
டும் என்பதுதான் சி.பி. சிற்றரசுவின் எழுத்தின் நோக்கம்.
சிறுகதைகள் எழுதுவதைவிட இவருக்கு அதிக விருப்பம்
மான கலை வாடிவமாக இருந்தது. நாடகமும் நாவலும்
தான். வரலாற்றில், படிக்கவும் எழுதவும் சிந்திக்கவும்
வைத்தவர்கள், தி.க., தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள்தான். எது
உண்மை, எது பொய் என்று அறிந்துகொள், அதற்கு எது
என்று சொன்னவர்களில் சி.பி. சிற்றரசுவும் ஒருவர்.

“மனப்போர்” என்ற நாவலை எழுதியவர் தில்லாவினியிலாளன் . அவருடைய “கதம்பம்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் “தழுவும் துருவங்கள்”, “சீதையை மணந்த இராவணன்”, “செல்லாயி”, “வள்ளியப் பணம்”, “கருங்குழிப் பாரச்சல்” போன்ற கதைகள் என்றென்றும் படிக்கத்தக்கவை. “செல்லாயி” மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றிப் பேசுகிறது. மனிதர்களுக்கு இயற்கையுடனும் விலங்குகளுடனும் இணைந்த வாழ்வுவானே. ‘வள்ளியப் பணம்’ கதையில் “பணம்” என்பது மனிதர்களை எப்படிக் கிரக்கமாற்றுவார்களாக மாற்றுகிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். பணம் வரும்போது அதிகாரம் வருகிறது. அதிகாரம் வரும்போது பணம் வருகிறது. பணம் மனிதனைக் கொடுமானவனாகவும் கருணையற்றவனாகவும் மாற்றிவிடுகிறது. பணத்தின் மதிப்பும் அழகும் அதுதான் என்பதைத் தில்லை வில்லாளினியினியின் கதையின் மூலம் நாம் உணர்ச்சிறோம். நம்முடைய சமூகத்தில் ஊழல் என்பது குற்றச் செயலாக இல்லாமல் பொதுப்பண்பாக மாறிவிட்டது என்பதைச் சொல்கிறது “கருங்குழிப் பாரச்சல்” கதை. “சீதையை மணந்த இராவணன்” கதை இ ரா ம ய ண த்தை புதுவிதமாகப் புரிந்துகொள்வதெவகிறது. தில்லை வில்லாளினியின் சிறுகதைகள் நமக்குப் புதுவாசக அனுபவத்தைத் தருகிறது.

இமையம்
எழுத்தாளர்

இமையம்
எழுத்தாளர்

தி. மு. க. விலிருந்த பல தரமான எழுத்தாளர்களைப் பொது சமூகம் அரசியல்வாதிகளாக மட்டுமே பார்த்திருக்கிறது என்பதற்கு **இரா. செழியன்** நல்ல ஓர் உதாரணம். 'ராஜாதி ராஜா' என்ற நாவலையும் 'சமுதாய ரீதியில் அரசியல் அடிப்படை' என்ற கட்டுரை நூலையும் அவர் எழுதியிருக்கிறார். 'திராவிட நாடு' இதழில் பல சிறுகதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். திமையின் தொட்புப் பல கட்டுரைகளை எழுதியவர். **இரா. செழியனுடைய** புனைவில்லக்கியங்கள் குறித்த ஆய்வு தேவைப்படுகிறது.

பழைய காலத்தில்தான் தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள் கிருந்
தார்கள். இப்போது யாரும் கில்லை என்று பலரும் சொல்
கிறார்கள். அது உண்மை அல்ல. அறிவின கொடபர்ச்சி ஒரு
போதும் அழகுபுவேதில்லை. தற்காலத்தில், "நான் தி.மு.க.
எழுத்தாளன்", "திராவிட இயக்க எழுத்தாளன்" என்ற அபை
யாளத்தோடும், கர்வத்தோடும் நாவல்கள், சிறுகதைகள்
எழுதுகிறவர்கள் என்று கிமையம், தமிழ் மகள், சல்மா
தளபதி ராஜ், மருத்துவர் சிவபாலன் போன்றவர்களைச்
சொல்லலாம்.

‘பால்யம்’, ‘சாபம்’ என்று இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார் சல்மா. ‘விளிம்பு’, ‘குழப்பத்தின் சுற்றுப் பாதை’, ‘பால்யம்’, ‘சாபம்’, ‘கருகமணி டி.வி. போன்ற கதைகள் வாசகர்கள் மனதில் வலியை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. முஸ்லிம் சமூகத்திற்குள் பெண்களின் நிலை, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் குடும்ப, சமூக வன்முறையைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். முந்தைய தலைமுறையினரின் அரசியல் புரிதலோடு, சமூகப்பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டும் ‘கட்சிக்காரன்’, ‘நம்பாளு’, ‘பிராது மனு’, ‘ஆகாசத்தின் உத்தரவு’ போன்ற கதைகளை இலையம் எழுதியிருக்கிறார். இவ்விதவரைமண்பாரம்’, ‘கொலைச்சேவை’, ‘திருநீறு சாமி’, ‘நறுமணம்’, ‘நன்மாறும் கோடகைக் கதை’, ‘வீடியோ மாரியம்மன்’, ‘சாவு சோறு’, ‘தாலி மேல சத்தியம்’ என்று எட்டுச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை எழுதியிருக்கிறார்.

தமிழ் மகன், 'மீன்மலர்', 'எட்டாயிரம் தலைமுறை' 'மஞ்சு அக்காவின் மூன்று முகங்கள்', 'சாலை ஓரத்திலே வேலை அற்றதுகள்', 'அமில தேவைகள்' என்று ஐந்து

சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். திராவிட இயக்க அரசியலையும், முன்பு தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள் எழுதிவைத்து எழுதிய டைசிய நோக்கங்களுடனும் முழுமையாக ஒற்றுக்கொண்டு கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். 'மஞ்சு கதையின்' பின்னறு முகங்கள்' மிகவும் கவனிக்கத்தக்க கதையாகும்.

தபபதி ராஜ், 'நாலு தெரு கதெ' என்ற ஒரு நாவலை எழுதியிருக்கிறார். மருத்துவர் சிவபாலன் 'உயிர் நதி' என்ற நாவலை எழுதியிருக்கிறார்.

கட்டுரைகளை இலக்கியத் தரத்துடன் எழுதுவதற்கு இன்றைய காலகட்டத்தில் தீ.மு.க.விலும், திராவிட இயக்கத்திலும் பலர் இருக்கின்றனர். ப. திருமாவேலன் 'பொய்யோர்களே, தாய்மார்களே' என்ற கட்டுரை நூலோடு மொத்தம் 17 நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். பாமரன் 'நான் ஒரு தேச பக்தன் அல்ல' என்ற நூலோடு மொத்தம் 6 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஆ. ராசா '2G Saga Unfolds' என்ற ஆங்கில நூலையும் முத்துக்கள் மூன்று என்ற நூலோடு சேர்த்து ஐந்து நூல்களை இதுவரை எழுதியிருக்கிறார். 'முத்துவேல் கருணாநிதி ஸ்டாலின்' என்ற நூலோடு சேர்த்து கோ.வி. லெனின் ஏழு நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்.

வழக்கறிஞர் அருள்மொழி எழுதிய, 'திராவிட இயக்கம் போராடிகள்'(பாகம் I, II) என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார். திராவிட இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு எவ்வளவு மகத்தானதாக இருந்தது என்பதை இந்த நூலின் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

க. திருநாவுக்கரசு எழுதிய நூல்களின் எண்ணிக்கை 20க்கு மேல் இருக்கும். திராவிட இயக்க வளமாற்று அற ஞானாகப் போற்றப்படுபவர். 'சிந்திப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை', 'திராவிட இயக்கங்களின் எதிர்காலம்' நூல்களேனோ சொத்து. 11 புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார்களென தவிர.

“புதிய கல்விக்கொள்கை எனும் மத யாதனை” என்ற நூலை அன்பில் மகேஷ் பப்பாய்யாமொழி எழுதியிருக்கிறார். நான் அறிந்தவகையில் ஒரு மாநிலத்தின் கல்வி அமைச்சர் ஆய்வு நெறியோடு கல்வித் துறையை, தேசியக் கல்விக்கொள்கையைப் பற்றி நூல் எழுதியிருக்கிறார் என்றால் இந்நியாவிலேயே அது மகேஷாக மட்டும்தான் இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். ஆய்வு நூல்தான். கடன்கூற நூல் தான். எழுதப்பட்ட விதத்தில் வாசக அனுபவத்தைக் கூட்டுகிறது.

கனிமொழி கருணாநிதி, தமிழ்ச்சித் தங்கபாண்டியன்
சல்மா, மனுஷ்ய புத்திரன் என்று கவிதை எழுதுவதற்கு
தி.மு.க.வில் பலர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கட்சி அமை
யாளத்தோடு இருந்தாலும், இலக்கிய உலகில் அனைவர
லும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கவிஞர்கள்தான்.

கலைஞர் தன்னுடைய சுயசரிதையை "நெஞ்சுக்கு நீதி" என்ற பெயரில் 6 பாகங்களாக எழுதினார். "எனக்கு கலைஞரைப் போல் எழுத வராது" என்று சொன்னாலும் எளிய மொழியில் கச்சிதமான வாக்கிய அமைப்பில் படிப்பவர்களுடைய மனம் நெகிழும்படி, தன்வரலாற்றுக் கதையை "உங்களில் ஒருவன்" என்று மு. க. ஸ்டாலின் முதல் பாகத்தை எழுதி திருக்கிறார்.

‘நானும் அவரும்’ என்று தூங்கா ஸ்டாலின் தன்வரலாற்றுக் கதை நூலை கிரண்டு பாசங்களாக எழுதியிருக்கிறார்.

திராவிட இயக்க, தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய வகைககள் எத்தனை இருக்கிறதோ, அத்தனையிலும் தங்கள் குருடைய பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். நாடகம் எழுதுவதற்குத்தான் இன்று தி.மு.க. வில், திராவிட இயக்கத்தில் ஆள் இல்லை. நாடகத்திற்கான இடத்தை சிபிஐவும், சீரியல்களும் எடுத்துக்கொண்டது காரணமாக இருக்கலாம்.

முன்பு எழுதிய, இப்போது எழுதிக்கொண்டிருக்கிற தி.மு.க. எழுத்தாளர்களுடைய எந்த ஒரு கதையிலும் ‘எல்லாம் விதிப் பயன்’, ‘நான் வந்த வழி’, ‘என் தலை எழுத்து’, ‘ஆண்டவன் விதித்ததுபடிதான் எல்லாம் நடக்கும்’, ‘நம் கையில் என்ன இருக்கிறது’, ‘கடவுள் விட்ட வழி’, ‘எல்லாம் சுழிநாதம்’, ‘பாவம்’, ‘புண்ணியம்’, ‘கர்மவினை’, ‘முன்ஜென்மபாவம்’, ‘எல்லாம் தலையின் எழுதினது’, ‘ஆண்டவன் எழுதினது’ என்பன போன்ற ஒரு சொல்லைக்கூடக் காண முடியாது. மூடநம்பிக்கை சார்ந்து ஒரு சொல்லை, ஒரு வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்தியவர்களிலை. அதே மாதிரி வடமொழி சொல்லைத் தவறியும் பயன்படுத்தியவர்களிலை. பயன்படுத்தியிருந்தாலும் கேலி செய்வதற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். விருகும், வளர்ச்சியம், நமஸ்காரம், எலம், ஸ்ரீமான், ஸ்ரீமதி, மோகூழ், தாகூஷன்யம், ஸ்நானம், வஸ்து, பரிசுஷ, பாவஷ, வஸ்திரம், ரிஷி

பக்கி, புஷ்பம், ஸ்திரி, லக்ஷணம் போன்ற சமஸ்கிருத சொற்களை முற்றிலுமாகத் தவிர்த்து முடிந்தவரை நல்ல தமிழில் எழுதினார்கள்.

சாதிது இழிவுகள், பெண்கள் சாதிக்கும் சமூகக் கொடு
ரங்கள், விதவைகள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், ஆண்
டான் அடிமை முறை, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள்,
கடவுள் மறுப்பு, புராண இதிக்காச, பேய் கதைகள் பற்றிய
மறுப்பு என்று கதைகள் எழுத்தாக ஒரு எழுத்தாளரை
தி.மு.க.விலே காட்ட முடியாது. கல்வியின்
மக்கியத்துவத்தைப் பற்றி, பெண் கல்வியின்
மக்கியத்துவத்தைப் பற்றி சாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமை
கொடுமைப் பற்றி ஒவ்வொருவருமே எழுதியிருக்கிறா
கள்.

இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற கதைகளை விமர்சிக்கும் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதாத எழுத்தாளர் இல்லை. கௌதம புத்தரைப் பற்றி பலரும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இராவணனுடைய நடத்தைப் பற்றி, இராமனுடைய நடத்தைப் பற்றி விமர்சனம் செய்து, கேள்வி கேட்டு பல கதைகள் எழுதப்பட முடிகின்றன. கலைஞரின் சிறு கதைகளில் கண்ணகியும் மாதவியும் மணிமேகலையும் பாரதிதாசனும் இடம்பெறுகிறார்கள். இதே போக்கில், “தண்டகாரணப்பத்தி சீதை”, “திருநீறு சாமி”, “சாம்பலன்” கதை” என்று பல கதைகளை இமையம் எழுதியிருக்கிறார்.

வேதங்களுக்கு, சாஸ்திரங்களுக்கு, இதிகாசங்களுக்கு, மூடநம்பிக்கைகளுக்கு, சாதி இழிவுகளுக்கு, பெண்ணடிமைத் தனத்துக்கு எதிரான போராட்டமாகவே, யுத்தமாகவே எழுந்ததை, இலக்கியத்தை உருவாக்கினார்கள் திராவிடஇயக்க, தி.மு.க. எழுத்தாளர்கள். சிறுகதைகள் படித்து ரசிப்பதற்காக மட்டும்தான் அல்ல, அது சமூக அரசியலைப் பேசவும், கற்றுத்தரவும் வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலேயே எழுதினார்கள். அரசு நிர்வாகத்தை, சமூக நிர்வாகத்தை விமர்சிப்பதற்காகவே எழுதினார்கள். இலக்கியத்தின் நோக்கம் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைப்பதல்ல, புரிந்துகொள்ள வைப்பதே என்பதில் தெளிவாக இருந்தார்கள்.

சிறுகதைக்கான உள்ளடக்கம், உத்தி, வடிவம், மொழி, தொடக்கம், முடிவு என்பதற்கு முன்னுரிமை என்பதைவிடவும் கருத்துக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துவர்கள். ஒரு கதையிலும் பேய், புதம், பிசாசு, தெய்வங்கள்செய்த நற்காரியங்கள் பற்றி எழுதாதவர்கள். வைதீக வல்லாண்மையை ஒழித்து சமத்துவ சமூகத்தை உருவாக்க விரும்பி எழுதிய எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புகள் ‘அறசியல்’ காரணங்களுக்காகவே, ‘அனைவரும் சமம்’ என்று எழுதித்தற்காகவே புறக்கணிக்கப்பட்டன. பள்ளி, கல்லூரி, நூலகங்களில் இடம்பெறாமல் தடுக்கப்பட்டன. பிரச்சார இலக்கியம் என்று புறக்கணிக்கப்பட்டன. திராவிடக் கழக எழுத்தாளர்களுடைய எழுத்துகளை, தி. மு. க. எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளைப் புறக்கணித்தவர்கள் ஒருவிதத்தில் சமத்துவ சமுதாயத்தை, அறிவியல் பார்வையை விரும்பாதவர்கள்தான்.

‘பவீத்திரமானது’, ‘மேன்மையானது’, ‘உன்னதமானது’, ‘சீரியளானது’, ‘புனிதமானது’ இலக்கியம் என்ற கற்பிதத்தை உடைத்து, இலக்கியம் மக்களுக்கானது, அவர்களுடைய மொழிக்கானது, பண்பாட்டிற்கானது என்று நிரூபித்துக்காட்டியவர்கள். சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள். எளிய மனிதர்களின் வாழ்க்கைக் கதையை இலக்கியமாக்கி, ‘நீசபாஷை’ என்று ஒதுக்கிய மக்களுடைய மொழியை இலக்கிய மொழியாக மாற்றியவர்கள். அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை இலக்கியமாக்கியவர்கள் திராவிட இயக்கம், தி.மு.க. எழுந்தாங்கிக் கதர்கள். அன்றாட நடப்பு அரபியலை சிறுகதைகளாக எழுதியவர்கள். தமிழ் மொழியில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தை உருவாக்கியவர்கள்.

‘குயில்’ இதழை நடத்தியவர் பாரதிதாசன். ‘பொன்னி’ - முருகு சுப்ரமணியன், ‘காஞ்சி’ - அண்ணா. ‘மன்றம்’ - நாவலர் - இரா. நெடுஞ்செழியன். ‘புது வாழ்வு’ - பேரூர் - சிரியர் க. அன்பழகன். ‘தென்னகம்’ - மதியழகன். ‘தாய்’ - நாடு - டி.கே. சீனிவாசன், ‘திராவிட நாடு’ - அண்ணா. கலைஞர் நடத்திய ‘முரசொலி’ (சிறப்பு மலர்கள்) - ‘தென்’ - கண்ணதாசன், ‘தென்னரசு’ - எஸ். எஸ். தென்னரசு. போன்ற பத்திரிகைகள்தான் தமிழ்நாட்டில் புதுவிதமான இலக்கியத்தைபயிர், இலக்கிய மொழியையும் உருவாக்கின. இன்றைய பேச்சுத் தமிழி், எழுத்துத் தமிழி், ஊடகத் தமிழி், இனோட தமிழி் என்பது தி.மு.க. எழுத்தாளர்களாலும், திராவிட இயக்க, தி.மு.க.வினர் நடத்திய பத்திரிகைகளாலும் உருவாக்கப்பட்டது.

தி.மு.க., திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்கள் எழுதிய கவிதை, சிறுகதை, நாடல், நாடகம், திரைக்கதை, வசனம் போன்றவையும் அவர்கள் நடத்திய பத்திரிகைகள் உருவாக்கிய மொழியும்தான் இன்றைய நவீனத் தமிழ் என்பது, பல நூற்றாண்டுகளாகப் பயன்படுத்தி வந்த வடமொழி கலந்த, சமஸ்கிருதம் கலந்த தமிழை மாற்றி, புதுத் தமிழை, மக்கள் தமிழை உருவாக்கிய சமூக மாற்றம். முன்னேற்றம் என்பதற்காக எழுதிய திராவிட இயக்க, தி.மு.க. காரர்கள், ஒருகவிதை, ஒருகதை, ஒருகவிதை, மற்றொரு விதத்தில் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள்.